

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010126
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5822010126.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 13. septembra 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným F. A., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/41/2022 zo 7.6.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/41/2022 zo 7.6.2022 bol obžalovaný F. A. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Námestovo sp.zn. 13C/5/2022 zo dňa 21.1.2022, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 1.3.2022, ktorým mu bolo uložené nevstupovať do bytu č. X, na X. poschodí vo vchode č. X, bytový dom súpisné číslo XXX, postavenom na par. reg. C č. 7810/5, LV č. XXXX v obci H. E., ktorého vlastníčkou je D. A., nar. XX.X.XXXX, v podiele 1/1 a príťahlých spoločných priestorov, ako aj nepribližovať sa na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov k D. A., s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi Slovenskej republiky, tiež nekontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami D. A., dňa 1.3.2022 v čase okolo 15.00 hod. zvonil na zvonček pri vchodových dverách do bytu č. X, na X. poschodí vo vchode č. X, bytový dom súpisné číslo XXX, H. E., kde po otvorení vchodových dverí od D. A. požadoval kávu a po upozornení, že sa v predmetnom bytovom dome nesmie zdržiavať, z tohto bytového domu odišiel, dňa 1.3.2022 v čase okolo 16.30 hod. opakovane telefonicky kontaktoval D. A. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, dňa 1.3.2022 v čase okolo 21.45 hod. zvonil na zvonček pri vchodových dverách bytu č. X, na X. poschodí vo vchode č. X, bytový dom súpisné číslo XXX, H. E., kde po otvorení vchodových dverí požadoval vodu na zapitie liekov a po upozornení, že sa v predmetnom bytovom dome nesmie zdržiavať, z tohto bytového domu odišiel, v bližšie nezistenom čase v nočných hodinách medzi dňami 1.3.2022 a 2.3.2022 vošiel do spoločných pivničných priestorov v bytovom dome súpisné číslo XXX, H. E., v ktorých zotrval cca 1 hodinu a pol a potom z týchto priestorov odišiel a dňa 2.3.2022 v bližšie nezistenom čase po 04.00 hod. opätovne vošiel do spoločných pivničných priestorov v predmetnom bytovom dome, kde sa zdržiaval až do príchodu privolanej hliadky OO PZ v Zákamennom o 09.00 hod. dňa 2.3.2022.

Za to mu súd podľa § 349 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Márie Vevurkovej (č.l. 211-214 spisu). V odôvodnení odvolania uviedol:

„Obžalovaný má za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trest postupoval neprimerane prísne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, hoc aj na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože je toho názoru, že u obžalovaného by postačoval na jeho nápravu, ako aj ochranu spoločnosti kratší trest odňatia slobody (znížený o 1/3 pod dolnú hranicu trestnej sadzby). Prvostupňový súd v prípade obžalovaného konštatoval len jednu poľahčujúcu okolnosť, a síce, že obžalovaný sa dobrovoľne k spáchaniu trestného činu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, a pri ukladaní trestu postupoval neprimerane prísne a nezohľadnil u obžalovaného aj ďalšie poľahčujúce okolnosti, na ktoré obžalovaný v rámci hlavného pojednávania konaného dňa 7.6.2022 poukazoval.

Za podstatné v predmetnej trestnej veci pokladáme aj to, že u obžalovaného došlo k zmareniu konania o dohode o vine a o treste, a to vo fáze pred podaním obžaloby na súd, pričom obžalovaný na tom nenesie žiadnu vinu. Zo strany prokurátora bolo iniciované konanie o dohode o vine a o treste, na ktoré sa obžalovaný dostavil na Okresnú prokuratúru v Námestove, a obžalovaný mal záujem dohodu o vine a o treste s prokurátorom uzavrieť. Avšak z dôvodu, že na tento úkon na bez náležitého ospravedlnenia nedostavil predchádzajúci obhajca obžalovaného, konanie o dohode o vine a o treste sa nerealizovalo. Obžalovaný bol týmto spôsobom, nie vlastným pričinením, pripravený o možnosť uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a o treste, v rámci ktorej mohol byť obžalovanému uložený aj miernejší trest odňatia slobody, znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby, v zmysle ust. § 39 ods. 4 Trestného zákona.

Obžalovaný je toho názoru, že ak by prvostupňový súd dôsledne prihliadol na všetky okolnosti: na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a, pri ktorých by zohľadnil tiež vek obžalovaného, jeho zdravotný stav, dospel by k záveru, že v predmetnej veci po zhodnotení všetkých kritérií pre ukládanie trestu, by sa javil pre obžalovaného trestom primeraným aj trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby, s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa §§ 36 písm. 1/ priznal sa k spáchaniu činu a jeho spáchanie oľutoval, d/ spáchal trestný čin ako osoba

vo vyššom veku, g/ spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil, h/ spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, s využitím inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák.

K spáchaniu skutkov obžalovaným došlo bezprostredne potom, ako mu bolo doručené dňa 1.3.2022 neodkladné opatrenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13C/5/2022, ktorým mu bol uložený zákaz vstupu do bytu č. X v bytovom dome s.č. XXX v H. E.,

v ktorom obžalovaný do toho času so súhlasom poškodenej žil a býval Z uvedeného dôvodu mal obžalovaný v byte uložené všetky svoje osobné veci počnúc od oblečenia až po doklady a lieky, ktoré obžalovaný pravidelne užíva.

Jedným z dôvodov protiprávneho konania obžalovaného bola jeho mimoriadne nepriaznivá finančná situácia, ktorá neumožňovala obžalovanému zabezpečiť si, potom ako mu bolo doručené neodkladné opatrenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13C/5/2022, náhradné ubytovanie. Obžalovaný nedisponoval finančnými prostriedkami, prostredníctvom ktorých by si zabezpečil náhradné ubytovanie, pretože obžalovaný je nemajetný, nemá žiadne úspory a jeho jediným príjmom je starobný dôchodok, ktorý mu je vyplácaný až v štvrtý deň v mesiaci vo výške len 330,- eur.

K spáchaniu skutku, kvalifikovaného ako pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, sa obžalovaný priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Obžalovaný skutok spáchal v dôsledku núdze, a nie z dôvodu, že by chcel výkon úradného rozhodnutia mariť. Obžalovaný nepopiera, že napriek zákazu, ktorý mu bol nariadený neodkladným opatrením, vošiel do vchodu bytového domu v H. E.

č. XXX, a rovnako nepopiera, že zvonil na zvončeku pri vstupe do bytu poškodenej, ale konal tak výlučne za účelom, aby mu poškodená vydala lieky, ktoré obžalovaný užíva z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu, resp. od poškodenej žiadal o veci na prezlečenie. Za podstatné pre posúdenie konania obžalovaného je treba zobrať do úvahy aj ten fakt, že obžalovaný ostal bez zabezpečeného bývania, bez finančných prostriedkov a osobných vecí, v obci H. E., ktorá je najchladnejšou obcou v rámci SR, a skutok sa stal na začiatku marca 2022, kedy teploty v noci klesali hlboko pod nulu. Ak teda obžalovaný vošiel v noci do pivničných priestorov obytného domu, urobil tak s úmyslom nie porušiť nariadené neodkladné opatrenie súdu, ale len preto aby sa ochránil pred mrazom. Obžalovaný sa navyše zložil v časti bytového domu s.č. XXX v pivničných priestoroch, v pivničnej kobke, o ktorej vedel, že nepatrí poškodenej, mysliac si, že týmto spôsobom nariadené neodkladné opatrenie neporušuje. Vyššie uvedené skutočnosti mohol prvostupňový súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného a zohľadniť ich ako poľahčujúce okolnosti, ktoré následne mohli mať vplyv na uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody pre obžalovaného. Navyše obžalovaný svojím konaním nespôsobil žiadnu škodu; pri vyžiadaní osobných vecí a liekov od poškodenej sa nesprával agresívne ani hrubo. Je evidentné, že cieľ, ku ktorému smerovalo konanie obžalovaného, nebolo závadné, a zároveň konanie obžalovaného v žiadnom prípade nebolo motivované úmyslom škodiť, resp. ohroziť poškodenú, pričom tieto podstatné okolnosti spáchania skutku prvostupňový súd pri výroku o vine nezohľadnil. Obžalovaný je toho názoru, že uloženie miernejšieho trestu zníženého trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, by v jeho prípade plne korešpondovalo so zásadami pre ukládanie trestu podľa § 34 Tr. zák., najmä z pohľadu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Takto uložený trest spolu s ochranným opatrením by bol s poukazom na okolnosti tohto prípadu zákonný, dôvodný a primeraný, od ktorého by bolo možné dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Obžalovaný preto navrhuje, aby Krajský súd v Žiline ako odvolací súd prihladol na vyššie uvedené okolnosti a aby podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/41/2022 zo dňa 7.6.2022 vo výroku o treste a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému F. A., nar. XX.X.XXXX, trest odňatia slobody kratšieho trvania (miernejší trest).“

Podané odvolanie odôvodnil aj vlastným podaním z 5.9.2022 (č.l. 278-279 spisu). V tomto podaní sa obžalovaný zaoberal skutkovými okolnosťami stíhaného trestného činu, resp. uznanou vinou.

Na verejnom zasadnutí na krajskom súde, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o uložení treste a spôsobe jeho výkonu považuje v celom rozsahu za zákonný a dôvodný. Uvedený trest je primeraný a uložený správnym spôsobom. Na aplikáciu ust. § 39 Tr. zák. neboli splnené zákonné podmienky, a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava písomných dôvodov podaného odvolania tak, ako boli tieto doručené krajskému súdu. Poukázala podľa jej názoru na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, ako aj tú skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine v zmysle ust. § 257 Tr. por. Vyslovila názor, podľa ktorého dohodovacie konanie pred súdom bolo zmarené, a to nie z viny obžalovaného, ale jeho obhajcu, ktorý si neplnil zákonom uložené povinnosti. Z tohto dôvodu nemohol byť v predmetnom konaní uložený obžalovanému miernejší trest. Navrhla preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o uložení treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu uložil trest miernejší, a to s použitím ust. § 39 ods. 4 Tr. zák., t.j. mimoriadneho zníženia zákonom ustanovenej trestnej sadzby a s poukazom na judikát Najvyššieho súdu SR R 44/2017.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odňatia slobody obžalovaným treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchateľa môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchateľovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

V konkrétnom prípade trestného stíhania obžalovaného, a to v súvislosti s dôvodmi podaného odvolania, krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že okresný súd napadnutým rozsudkom F. A. uložil trest odňatia slobody za vyrovnaného pomeru pohľadujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., a to v rozmedzí zákonom ustanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 349 Tr. zák. Je potrebné uviesť, že uvedené ustanovenie § 349 Tr. zák. umožňuje páchateľovi trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 1 až 5 rokov. Na základe tejto skutočnosti teda vyplýva, že obžalovanému bol napadnutým rozsudkom okresného súdu uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V ďalšej časti je potrebné zo strany krajského súdu zvýrazniť, že podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol tento v minulosti 5-krát súdne trestaný, a to naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/10/2022 z 8.1.2022, právoplatným toho istého dňa (marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h/ Tr. zák.), za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výške 5 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu 24 mesiacov, t.j. do 9.1.2024. Z výroku o skutku napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nepochybne vyplýva, čo uznal aj sám obžalovaný, že súčasne stíhaného trestného činu sa dopustil 1.3.2022, teda v krátkom časovom úseku po právoplatnom odsúdení za totožný trestný čin. Krajský súd preto pri posudzovaní odvolania obžalovaného dospel k záveru, že tento nerešpektoval podmienky podmieneného odsúdenia a svojím konaním tieto úmyselne porušil. Takéto konanie obžalovaného preto nemohlo byť podkladom na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., a to tak, ako sa toho domáhal v podanom odvolaní. Postup spočívajúci v mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. je podľa názoru krajského súdu vylúčený aj z dôvodu hodnotenia predchádzajúcej kriminálnej minulosti obžalovaného. Z právoplatných odsúdení možno vyvodiť záver, že obžalovaný je silne kriminálne narušený a v podstate je špeciálnym recidivistom. Takýto záver je zrejmý z tej skutočnosti, že v minulosti bol právoplatne 4-krát odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. V súvislosti s označeným trestným činom sa v ďalších dvoch prípadoch dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Tr. zák.

Odvolací súd preto prijal záver, že na osobu obžalovaného je potrebné v súčasne vedenom trestnom stíhaní vplyvať prísnejším trestom, t.j. trestom odňatia slobody s nepodmienečným výkonom. Len takto uložený trest zabezpečí už vyššie označené potreby individuálnej a generálnej prevencie trestu. Pokiaľ sa týka námietok obžalovaného ohľadne uznanej viny, krajský súd odkazuje na znenie ust. § 257 Tr. por. V zmysle tohto ustanovenia je okrem iného vyhlásenie o vine, ktoré uznesením prijme súd, nenapadnuteľné odvolaním. Preto sa z tohto dôvodu podaním obžalovaného v tejto časti krajský súd v odvolacom konaní nezaoberal. Pre uvedené krajský súd dospel k záveru, že namietaný nepodmienečný trest odňatia slobody je v celom rozsahu zákonný a spravodlivý. Trest zodpovedá základným zásadám platným pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súčasne súdeného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Za zákonný a spravodlivý krajský súd považoval aj výrok napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorým bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na základe týchto dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.